

[Tholstrup.]

refereret. Jeg kan selvfølgelig henvise det ærede medlem hr. H. C. Hansen til det samme: at opnå det, han kan, hos regeringen og så komme til os med resten, for så kunne vi måske i hvert fald få gennemført grundskyld. Så må vi bagefter henvende os til den nuværende regering om at få gennemført liberaliseringen. Vi kan åbenbart ikke finde de to fornuftige standpunkter indenfor det samme parti. Det er mærkeligt, at retsforbundet er ene om at have de eneste fornuftige standpunkter til løsningen af de to samfundsspørgsmål.

Til den højtærede handelsminister vil jeg gerne sige, at det ville være meget beklægt, hvis de danske forhandlere i Paris mener, at deres taktiske bevægelighed indskrænkes, hvis man herhjemme kræver en højere liberalisering. Jeg vil gerne spørge, om det virkelig er den højtærede handelsministers opfattelse, at en højere liberaliseringsprocent er noget, vi skal søge at blive fri for. Er det den højtærede ministers mening, at den liberalisering, som de europæiske lande er gået ind på at indføre i fællesskab, er noget, man er tvunget til, og ikke noget, man skal være glad for at få gennemført? Det er meget vigtigt for os at vide, om den højtærede handelsminister går stik imod hele den idé, der ligger i OEEC-samarbejdet, en opfyldelse af Atlantpagtens artikel 3 om snævrere økonomisk samarbejde.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen er af den opfattelse, at jeg benytter enhver lejlighed til at angribe socialdemokratiet. Det ærede medlem tager fejl. Jeg har fremdraget aldeles ubestridelige kendsgerninger vedrørende socialdemokratiets økonomiske politik og praktiske handlinger, og hvis de fremdragne kendsgerninger virker som angreb, kan det i hvert fald ikke være min skyld, men kendsgerningernes.

Det ærede medlem siger, at han ikke har observeret, at socialdemokratiet, som jeg udtrykte det, mange gange havde kunnet styrte denne regering. Så har han været besynderlig uopmærksom. Der har været mangfoldige lejligheder, hvor socialdemokratiet ved at stemme imod en lov eller foranstaltning, som regeringen ønsker, kunne have bragt regeringen i mindretal og derved have medført, at regeringen enten måtte gå med det samme eller udskrive valg. Det har socialdemokratiet ikke gjort disse gange, og altså er det rigtigt, at socialdemokratiet har tolereret regeringen. Hvis det

ærede medlem iøvrigt ikke selv ved besked, kan han spørge sine partifæller. Jeg kan f. eks. efter hukommelsen nævne det ærede medlem hr. Holger Eriksen, jeg kan også nævne andre medlemmer af den socialdemokratiske gruppe, som enten i pressen eller i taler har sagt, at regeringen kun sidder, så længe socialdemokratiet tolererer den, og at socialdemokratiet kunne vælte regeringen, når det ville, men at det passer ikke i krammet foreløbig.

Lad iøvrigt dette ligge. Hvis det ærede medlem hr. H. C. Hansen føler trang til en diskussion, synes jeg, han skal gå ind i en positiv diskussion og fortælle os, hvorledes den produktionsforøgelse praktisk skal kunne gennemføres i det land, hvori vi befinder os, den produktionsforøgelse, om hvilken det ærede medlem påstår, at den i væsentlig grad kan befri befolkningen for de byrder, der ellers følger med oprustningen. Det er ikke nok at have en teori og slynge en sætning ud, man må komme og fortælle rent praktisk, hvorledes det skal gøres.

Til ministeren har jeg kun en bemærkning. Ministeren siger, at eksportkontrollen var man nødt til at gå ind på af sikkerhedsmæssige grunde. Jeg blev desværre kaldt til telefonen, så jeg hørte ikke personligt ministerens udtalelse, men den er blevet refereret således overfor mig. Hvis ministeren har udtalt sig på den måde, må jeg bede ham uddybe dette lidt nærmere. Hvad forstås ved, at vi var nødt til at gå ind på den skærpede kontrol med vor eksport af sikkerhedsmæssige grunde? Kan det skabe større sikkerhed for Danmark, at vi ikke får det fornødne kvantum kul hertil, at vi nægter at eksportere varer, som man er villig til at købe i de kulproducerende lande? Hvad er det i det hele taget for en forklaring, at det er af sikkerhedsmæssige grunde, man indførte denne eksportkontrol. Den er indført, fordi den amerikanske kongres har vedtaget en lov, den såkaldte Battle-lov, der har snart sagt alle mulige og umulige varer på listen over varer, som det er forbudt vesteuropæiske lande, herunder Danmark, at eksportere til østeuropæiske lande. Det er den nøgne sandhed. Det er et amerikansk diktat, det drejer sig om. Forøvrigt er det således, at der i mange tilfælde ikke er noget i vejen for, at forretningsfolk i De Forenede Stater fra Amerika kan eksportere de tilsvarende varer til østeuropæiske lande, som det er forbudt bl. a. Danmark at eksportere til de pågældende lande.

Iøvrigt efterlyser jeg stadigvæk den rede-